

Нѣкои съ окончанія на *шамъ* измѣняють *ш* на *щ*; като: *гльшамъ*, *прѣгльщамъ*.

115. Има нѣкои, кои-то само сложни ся употрѣбляють; като: *сирѣшинамъ*, *распинамъ*, *оаинамъ*, *начинамъ*, *зачинамъ*, *запирамъ*, *подпирамъ*, *просширамъ*, *посшиламъ*, *заведохъ* и други.

116. Сложни-ти глаголи съ нѣкои прѣдлоги дохождать въ многократенъ и опрѣдѣленъ видъ, а съ нѣкои само въ опрѣдѣленъ видъ.

Прѣдлози: *прѣ*, *раз*, *подъ*, *за*, *при*, *про*, *о*, *възъ* сложени съ просты, правяють сложны повече-то пѣти отъ многократенъ видъ.

А прѣдлози: *на*, *съ*, *у*, *о*, *изъ*, повече-то правяють сложны глаголы отъ опрѣдѣленъ видъ.

117. Прѣдлогъ *по* прави сложны глаголы, кои-то показвать, че дѣйствіе-то ся явява въ малко количество, като; *поспахъ*, *поиграхъ*, *щѣхъ* *посѣднѣхъ*.

118. Прѣдлогъ *на* сложенъ съ единъ простъ глаголъ, при кой-то ся притуря и възвратно-то мѣстоиміе *ся*, прави сложны глаголы, кои-то показвать, че дѣйствіе-то става въ довольно количество; като: *наспяхъ* *ся*, *нашихъ* *ся*; *щѣхъ* *ся* *наиграхъ*; *находилъ* *сьмъ* *ся*.

119. Кога-то ся спрягавать глаголи, трѣбува да ся помни, какво глаголи отъ всякой видъ ся спрягавать особно безъ да ся мѣшяють съ глаголы отъ другы-ты видове; така напр. *лѣжѣхъ* (неопрѣдѣленъ видъ) спрягава ся по второ спряженіе; *лѣгамъ* (многократенъ видъ) спрягава ся по трете спряженіе; а едно-